

29 И ꙗкоѡ излѣзохъ изъ съборище-то, дойдохъ съ Іакова и Іоанна въ кѣѡхъ-тъ на Симона и Андрея. А тыѡа-та Симонова лѣжеше огниѡа, и тутакси му казуватъ за неѣхъ. И прѣѡѡѡѡ та ѣхъ дигнѡхъ, като ѣхъ хванѡхъ за рѣѡхъ-тъ; и на часъ-тъ ѣхъ остави огниѡа-та, и слугуваше имѣ. 32 И ꙗкоѡ ся свечери, когато залѣзе слѣнце-то, доведохъ му всиѡхъ-тъ които бѣхъ злѣ, и бѣснѣмы-тъ. И всиѡхъ-тъ градъ ся бѣ събралъ прѣдъ врата-та. И исѣбли мнозина които бѣхъ злѣ отъ разны болести, и много бѣсове испѡди, и ꙗкоѡ не оставяше бѣсове-тъ да говорѡтъ, понеже го познавахъ че е Христосъ. 35 И ꙗсѣтринъ-тъ, много рано, станѡхъ та излѣзе, и отиде въ пусто мѣсто, и тамо ся моляше. И оттиѡахъ велѣдъ него Симонъ и които бѣхъ съ него. И като го намѣрихъ, казуватъ му: Всѣѡхъ тебе търсятъ. И казува имѣ: ꙗкоѡ да идемъ въ блискы-тъ паланки, да проповѣдаемъ и тамъ; 39 заѡто сѣмъ ꙗкоѡ за това излѣзълъ. И тѣмъ ꙗкоѡ проповѣдуваше по събориѡа-та имѣ по всиѡхъ Галилеѣхъ, и испѡждаше бѣсове-тъ. 40 И ꙗкоѡ идѡуа при него единъ прокаженъ, та му ся моляше и колѣниѡе прѣдъ него и казуваше му: Ако ищѣшь, можешъ да мя очистишь. А Іисусъ ся смили и прострѣ рѣѡхъ, та ся допрѣ до него, и казува му: Ищѣхъ, очистенъ бѣди. И като изрече тѣмъ, тутакси ся махнѡхъ отъ него 43 проказа-та, и ся очисти. И като му за-прѣти строго, тозъ часъ го отпрати, И казува му: Гледай никому ниѡо да не ка-жешъ; но иди, покажи себе си на священника, и принесъ за очиѡе-то си това, ꙗкоѡ е Моисей повелѣлъ, за свидѣлство тѣмъ. 45 А той ѡѡмъ излѣзе начнѡ да проповѣдува много и да разнося слово-то, така ѡто Іисусъ не можаше вече да влѣзе явно въ нѣкой градъ; но вѣнѣ въ пусты мѣста бѣ, ꙗкоѡ идѣхъ при него отъ всякъдѣ.

ГЛАВА 2.

1 И слѣдъ нѣколко дни ꙗкоѡ влѣзе пакъ въ Капернаумъ, и чу ся че е въ единъ кѣѡхъ. 2 И тутакси ся събрахъ мнозина, така ѡто не гы побираше вече нито прѣдъ врата-та мѣсто-то; и говорѣше имѣ слово-то. 3 И идѡватъ при него та му доносятъ одного разслабѣнъ, носенъ отъ четырма. И като не можашъ да приближать до него поради народъ-тъ, раскрыхъ покрывъ-тъ дѣто бѣше, и го разбихъ, та спусѡхъ одръ-тъ, на който лѣжеше разслабѣнный-тъ. 5 А Іисусъ видѣ вѣрѡхъ-тъ имѣ, и казува на

разслабѣнный-тъ: Сынно, прощаватъ ти ся грѣхове-тъ ти. А имаше нѣкои отъ книжницы-тъ тамо, които сѣдѣхъ, и раз-мышлявахъ въ сѣрдѡа-та си: ѡто говори тойзи така хулы? ꙗкоѡ Кой може да прощава грѣхове, освѣнъ одного Бога? И тутакси като ꙗкоѡ позна Іисусъ съ духъ-тъ си, че така размышляватъ въ себе си, рече имѣ: 9 Заѡо мыслите това въ сѣрдѡа-та си? ꙗкоѡ е по лесно да рекѣхъ разслабѣнному: Прощаватъ ти ся грѣхове-тъ ли, или да рекѣхъ: Стани, и земли одръ-тъ си и ходи? 10 Но за да познаете че власть има Сынъ чловѣческый на земѣхъ-тъ да прощава грѣхове, (казува на разслабѣнный-тъ): 11 Тебѣ казувамъ: Стани и земли одръ-тъ си, и иди у дома си. И станѣ тутакси, и като дигнѡхъ одръ-тъ си, излѣзе прѣдъ всиѡхъ-тъ; така ѡто всиѡхъ ся чудѣхъ, и сла-вѣхъ Бога, и думашъ: Никогы така не смы виждали. 13 ꙗкоѡ излѣзе пакъ край море-то, и всиѡхъ-тъ народъ идѣхъ при него, и учаше гы. ꙗкоѡ като минуваше, видѣ Левѣя Алѣеова че сѣдѣше на мытарницѡхъ-тъ; и казува му: Ела велѣдъ мене. И той станѣ 15 и отиде велѣдъ него. ꙗкоѡ когато бѣше на трѣпезѣхъ въ кѣѡхъ-тъ му, много мытари и грѣшници бѣхъ насаѣдали надно съ Іисуса и съ ученицы-тъ неговы; заѡто бѣхъ мнозина и послѣдувахъ го. И книжници-тъ и Фарисей-тъ, като видѣхъ че яде съ мытари-тъ и грѣшници-тъ, казу-вахъ на ученицы-тъ му: Заѡо съ мыта-17 ря-тъ и грѣшници-тъ яде и пѣе? И като чу Іисусъ, казува имѣ: ꙗкоѡ нѣматъ нужды за лѣкаръ здрави-тъ, но болни-тъ; не дойдохъ да призовѣхъ праведны-тъ, но грѣшны-тъ на покаянѣе. 18 ꙗкоѡ Ісаниѡи-тъ и Фарисейскы-тъ ученици постѣхъхъ, и идѡтъ и казуватъ му: Заѡо Іоаннѡи-тъ и Фарисейскы-тъ ученици постѣтъ, а твои-тъ ученици не по-19 стѣтъ? И рече имѣ Іисусъ: Могѡтъ ли свадбари-тъ да постѣтъ, до като е младоженикъ-тъ съ тѣхъ? Колкото врѣме иматъ младоженикъ-тъ съ тѣхъ си, не 20 могѡтъ да постѣтъ. ѡе дойдѣтъ обаче дни, когато ся отнеме младоженикъ-тъ отъ тѣхъ, и тогази въ онѣзи дни ѡе по-21 стѣтъ. И никой не пришива кѣрѡхъ отъ небѣлено платно на ветхъхъ дрѣхъ; а инакъ, ново-то което ся тура да запѣлни, отдира отъ ветхо-то, и сѣдрано-то бѡва 22 по лошо. И никой не налиѡа ново вино въ ветхы мѣхове-тъ; а инакъ, ново-то вино ѡе распукине мѣхове-тъ, и вино-то ся из-лива, и мѣхове-тъ ся развалѣтъ; но трѣб-

ѡ Мат. 8; 14. Лук. 4; 38.

ѡ Мат. 8; 16. Лук. 4; 40.

ѡ Гл. 3; 12. Лук. 4; 41. Вѣѡхъ

Дѣл. 16; 17, 18.

ѡ Лук. 4; 42.

ѡ Лук. 4; 43.

ѡ Ісѡс. 61; 1. Іоан. 16; 28.

17; 4.

ѡ Мат. 4; 23. Лук. 4; 41.

ѡ Мат. 8; 2. Лук. 5; 12.

ѡ Лев. 14; 3, 4, 10. Лук. 5; 14.

ѡ Лук. 5; 15.

ѡ Гл. 2; 13.

ѡ Мат. 9; 1. Лук. 5; 18.

ѡ Іов. 14; 4. Ісѡс. 43; 25.

ѡ Мат. 9; 4.

ѡ Мат. 9; 5.

ѡ Мат. 9; 9.

ѡ Мат. 9; 9. Лук. 5; 27.

ѡ Мат. 9; 10.

ѡ Мат. 9; 12, 13, 16; 11. Лук.

5; 31, 32, 19; 10. 1 Тим.

1; 15.

ѡ Мат. 9; 14. Лук. 5; 33.